

השמירה המוטלת עליהם, ואם כן, משנתנו סוברת כרבי יהודה.

ודחינן: אפילו תימא, יכול אתה לומר, כי משנתנו, אפילו בשיטת רבי מאיר היא אמורה!

כי אף על פי שהוא סובר ששור המועד צריך שמירה מעולה, זה רק ביחס לנזקי "קרן", שהוא נעשה מועד לה לאחר שלש נגיחות.

אבל ביחס לנזקי "שן ורגל", שהמשנה מדברת בהם, שהם מועדים מתחילתם, מודה רבי מאיר שאין צריך שמירה מעולה.

כי שאני שן ורגל, דהתורה מיעטה בשמירתן. שהרי התורה גילתה בהם בפירוש, שדי להם בשמירה פחותה.

דאמר רבי אלעזר, ואמרי לה, במתניתא תנא: ארבעה דברים התורה מיעטה בשמירתן.

ואלו הן: בור, ואש, שן, ורגל. (7)

והיכן מצינו שהתורה מיעטה בשמירתן?

א. בור — דכתיב "כי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור, ולא יכסנו". ומשמע, שאינו חייב אלא כאשר לא כיסה את הבור כלל.

הוא חייב, משום שתם צריך שמירה מעולה. ואם היה השור מועד, הרי הוא פטור, שהמועד די לו בשמירה פחותה.

שנאמר בשור המועד "ולא ישמרנו בעליו". ומשמע דוקא משום שלא שמרו כלל הוא מתחייב בנזקיו, ושמור הוא זה!

כי שמירה פחותה נחשבת אף היא לשמירה. [הגמרא שם מבארת דרשא זו].

רבי אליעזר אומר: אין לו שמירה לשור המועד אלא כפיין!

כלומר שישחטנו בעליו, ואפילו שמרו שמירה מעולה והפיל השור את הכותל ויצא והזיק, חייב הבעלים עליו.

נמצאנו למדים, שיש שלש מחלוקות מהי השמירה של שור המועד:

א. לדעת רבי מאיר, הוא צריך שמירה מעולה.

ב. לדעת רבי יהודה, די לו בשמירה פחותה.

ג. לדעת רבי אליעזר, אף שמירה מעולה אינה דיה בשור המועד.

הרי שרבי יהודה, הוא התנא הסובר שמועד די לו בשמירה פחותה. וסוברת עתה הגמרא, שלכל המועדים יש דין אחד ביחס לדרגת

נמצאים ארבעה שומרים, ונזקי אדם, ובכל אלו ריבתה התורה בשמירתן, שהרי אדם הוא מועד לעולם, וחייב אפילו באונס. וכן שומרים חייבים בשמירה פחותה, ואפילו שומר חנם חייב בשמירה מעולה, כמו שאמרו כספים אין להם שמירה אלא בקרקע. פני יהושע.

היזק אלא על ידי מקרה, הוי כמו רוח שאינה מצויה, ופטור.

7. לכאורה קשה, למה לא אמר "כל הנזקין מיעטה התורה בשמירתן, חוץ מקרן"?

ויש לומר, שהתנא מדבר על "ג אבות של רבי אושעיא בתחילת פרק ראשון, ובכללן